

Kurs variačního počtu

Variační úlohy v parametrickém tvaru

In: Michail Aleksejevič Lavrent'ev (author); Lazar Aronovič Ljusternik (author); Karel Winkelbauer (translator): Kurs variačního počtu. (Czech). Praha: Přírodovědecké vydavatelství, 1952. pp. 137–156.

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/402792>

Terms of use:

© Přírodovědecké vydavatelství

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

VARIACNÍ ÚLOHY V PARAMETRICKÉM TVARU

§ 23. Parametrické vyjádření rovnic křivek a podmínky homogenity.

Předběžné poznámky. V rovinných úlohách jsme vyšetřovali soustavu přípustných čar vyjádřených rovnicemi

$$y = y(x).$$

Ježto jsme $y(x)$ brali jako jednoznačnou funkci proměnné x , musili jsme se omezit na čáry, které protínají přímky rovnoběžné s osou Oy jenom v jednom bodě. Toto omezení při aplikacích na geometrii příliš zmenšovalo okruh našich úvah: ustavičně jsme se setkávali s extrémy na čarách, které této podmínce nevyhovovaly. Na příklad v isoperimetrickém problému (§ 20) o čáře dané délky, omezující spolu s danou úsečkou osy Ox rovinný obor největšího obsahu, se extrému dosahuje na oblouku kružnice, jehož je naše úsečka sečnou. Kdyby délka oblouku převyšovala délku úsečky násobenou $\frac{1}{2}\pi$, pak by již příslušný oblouk kružnice nesplňoval shora formulovanou podmínku. Dodejme, že při našich úvážkách souřadnice x, y byly nerovnoprávné, a proto formule, které jsme obdrželi, byly nesymetrické vzhledem k x a y (na příklad podmínky transversality). Avšak v geometrických úlohách jsou souřadnice obecně rovnoprávné.

Abychom tato omezení odstranili, přejdeme k parametrickému vyjádření rovnic křivek

$$x = \varphi(t), \quad y = \psi(t).$$

V tomto případě lze jednu a tutéž křivku vyjádřit nekonečně mnoha způsoby v parametrickém tvaru, při čemž jeden z druhého dostaneme transformací parametru t . Provedeme-li tuto transformaci pomocí rovnice $t = \chi(\tau)$, kde τ je nový parametr, přejdou rovnice křivky v nové rovnice:

$$x = \varphi[\chi(\tau)] = \varphi_1(\tau), \quad y = \psi[\chi(\tau)] = \psi_1(\tau),$$

při čemž

$$\frac{dx}{d\tau} = \frac{dx}{dt} \chi'(\tau), \quad \frac{dy}{d\tau} = \frac{dy}{dt} \chi'(\tau).$$

Požadavek, aby mezi parametry t a τ byla vzájemně jednoznačná korespondence, t. j. aby také τ bylo jednoznačnou funkcí t , vede k požadavku, aby $\chi(\tau)$ byla ryze monotonní funkcí. Jestliže mimo to žádáme, abychom při růstu obou parametrů probíhali oblouk v jednom a téže směru, musí být $\chi(\tau)$ funkcí rostoucí. Mimo to budeme předpokládat, že $\chi(\tau)$ má spojitou derivaci $\frac{dt}{d\tau} = \chi'(\tau)$,¹⁾ která je zřejmě nezáporná. Tato derivace musí být podstatně kladná proto, aby existovala spojitá derivace inverzní funkce:

$$\frac{d\tau}{dt} = \frac{1}{\chi'(\tau)}.$$

Příklad. Rovnice kružnice

$$\left. \begin{aligned} x &= a \cos t, \\ y &= a \sin t \end{aligned} \right\} (-\pi \leq t \leq \pi)$$

transformací $tg \frac{t}{2} = u$ neboli $t = 2 \operatorname{arctg} u$ přejdou v rovnice:

$$x = \frac{a(1-u^2)}{1+u^2}, \quad y = \frac{2au}{1+u^2}.$$

Přejdeme nyní k vyšetřování funkcionálu definovaného pro čáry dané v parametrickém tvaru. Pro nejjednodušší úlohu lze takový funkcionál napsat ve tvaru křivočarého integrálu

$$J = \int_{t_0}^{t_1} F\left(x, y, \frac{dx}{dt}, \frac{dy}{dt}\right) dt, \quad (1)$$

po oblouku křivky (2)

$$x = x(t), \quad y = y(t), \quad (2)$$

odpovídajícím hodnotám parametru t , ležícím mezi t_0 a $t_1 > t_0$. Tento integrál vyšetřujeme jako funkci čáry dané v parametrickém vyjádření

¹⁾ Ale v některých případech budeme předpokládat, že $\chi(t)$ má spojitě derivace téhož řádu, jaký mají mít podle podmínek úlohy funkce $\varphi(t)$ a $\psi(t)$.

a nikoli jako funkcionál závislý na dvou funkcích x a y parametru t (tento případ jsme již studovali v § 12 kap. III). Z toho plyne, že se tento funkcionál nesmí změnit, když transformujeme parametr t . Tento požadavek klade některá omezení na funkci F . K jejich odvození nyní přejdeme.

Odvození podmínek homogenity. Budiž $t = \chi(\tau)$; potom integrál J přejde v integrál

$$J = \int_{\tau_0}^{\tau_1} F\left(x, y, \frac{x'(\tau)}{\chi'(\tau)}, \frac{y'(\tau)}{\chi'(\tau)}\right) \chi'(\tau) d\tau,$$

kde τ_0 a τ_1 odpovídají hodnotám t_0 a t_1 parametru t . S druhé strany funkcionál J jako funkce čár y musí zůstat beze změny, t. j.

$$J = \int_{\tau_0}^{\tau_1} F(x, y, x'(\tau), y'(\tau)) d\tau.$$

Musí tudíž platit rovnost

$$\int_{\tau_0}^{\tau_1} F\left(x, y, \frac{x'(\tau)}{\chi'(\tau)}, \frac{y'(\tau)}{\chi'(\tau)}\right) \chi'(\tau) d\tau = \int_{\tau_0}^{\tau_1} F(x, y, x'(\tau), y'(\tau)) d\tau.$$

Žádáme-li, aby nezávislost integrálu J na volbě parametru platila pro jakýkoli oblouk naší křivky, pak tato rovnost bude platit pro jakékoli hodnoty horní a dolní meze (jen když je $\tau_0 < \tau_1$ a funkce $x(\tau)$, $y(\tau)$ jsou pro příslušné hodnoty τ definovány). Bereme-li dolní mez τ_0 pevně, budeme vyšetřovat oba integrály jako funkce horní meze. Rovnost těchto funkcí má za následek rovnost jejich derivací, t. j.

$$F\left(x, y, \frac{x'}{\chi'}, \frac{y'}{\chi'}\right) \chi' = F(x, y, x', y').$$

Zde je $\chi'(\tau) > 0$ a pro odpovídající volbu funkce $\chi(\tau)$ může χ' nabýt libovolné kladné hodnoty. Je tedy pro jakékoli $k > 0$

$$kF\left(x, y, \frac{x'}{k}, \frac{y'}{k}\right) = F(x, y, x', y')$$

nebo, klademe-li $\frac{1}{k} = k_1$,

$$F(x, y, k_1 x', k_1 y') = k_1 F(x, y, x', y'). \quad (3)$$

Je tedy funkce F čtyř proměnných x, y, x', y' kladně homogenní rozměru jedna vzhledem k x', y' .²⁾ Podle Eulerovy věty o homogenních funkcích je

$$F = x'F_{x'} + y'F_{y'}. \quad (4)$$

Napříště budeme všude předpokládat, že je podmínka homogenity splněna. V tomto případě integrál

$$J = \int F(x, y, x', y') dt$$

podél některého oblouku, definovaného rovnicí (2), závisí jenom na tomto oblouku, ale nezávisí na jeho parametrickém vyjádření. To lehko dokážeme, provedeme-li shora uvedené úvahy v opačném pořadí.

Analogicky pro integrál

$$J = \int F(x_1, x_2, \dots, x_n, x'_1, x'_2, \dots, x'_n) dt$$

v n -rozměrném prostoru podél křivky:

$$x_i = x_i(t) \quad (i = 1, 2, \dots, n)$$

podmínka nezávislosti na volbě parametrického vyjádření poslední křivky bude:

$$\begin{aligned} F(x_1, x_2, \dots, x_n; kx'_1, kx'_2, \dots, kx'_n) &= \\ &= kF(x_1, x_2, \dots, x_n; x'_1, x'_2, \dots, x'_n). \end{aligned}$$

Z toho plyne, že

$$F(x_1, \dots, x_n; x'_1, \dots, x'_n) dt = F(x_1, \dots, x_n; dx_1, \dots, dx_n),$$

kde $dx_i = x'_i dt$. Integrál J je tak možno uvést na tvar:

$$J = \int F(x_1, \dots, x_n; dx_1, dx_2, \dots, dx_n);$$

F je kladně homogenní funkce rozměru jedna vzhledem k dx_1, dx_2, \dots, dx_n .

Uvedeme řadu příkladů na funkce čáry $J = \int F dt$, kdy F splňuje podmínky homogenity.

²⁾ Kladně homogenní funkcí rozměru p vzhledem k proměnným (x_1, x_2, \dots, x_m) se nazývá funkce $f(x_1, x_2, \dots, x_m; x_{m+1}, \dots, x_n)$ vyhovující podmínce

$$f(kx_1, kx_2, \dots, kx_m; x_{m+1}, \dots, x_n) = k^p f(x_1, x_2, \dots, x_m; x_{m+1}, \dots, x_n)$$

pro $k > 0$.

Příklad 1. Obsah rovinného oboru, ohraničeného zavřenou křivkou, je vyjádřen integrálem

$$\frac{1}{2} \int x \, dy - y \, dx$$

podél této křivky.

Příklad 2. Délka oblouku křivky v n -rozměrném eukleidovském prostoru je vyjádřena integrálem

$$\int \sqrt{dx_1^2 + dx_2^2 + \dots + dx_n^2}$$

(před odmocninou je vždy znaménko plus).

Příklad 3. Délka oblouku křivky v n -rozměrném Riemannově prostoru je vyjádřena integrálem

$$\int \sqrt{\sum_{i,k=1}^n a_{ik} \, dx_i \, dx_k},$$

kde a_{ik} jsou některé bodové funkce.

Ve všech třech příkladech jsou výrazy za integračním znaméním kladně homogenní funkce rozměru jedna vzhledem k diferenciálům.

Speciální parametrická vyjádření. Integrál

$$J = \int_a^b f(x, y, y') \, dx$$

nejjednodušší úlohy po zavedení parametru t , pomocí něhož je vyjádřeno x a rovněž i y , nabude tvaru

$$J = \int f\left(x, y, \frac{y'}{x'}\right) x' \, dt.$$

Je zřejmé, že $x' f\left(x, y, \frac{y'}{x'}\right)$ je homogenní funkce rozměru jedna vzhledem k x', y' , protože násobíme-li x' a y' konstantou k , dostaneme $kx' f\left(x, y, \frac{y'}{x'}\right)$.

Obráceně budiž dán integrál

$$I = \int F(x, y, x', y') \, dt$$

podél některé čáry. Je-li možno za parametr t vzít souřadnici x , pak

$$x' = 1, \quad y' = \frac{dy}{dx},$$

$$F(x, y, x', y') = F(x, y, 1, y') = f(x, y, y'),$$

a dostaneme

$$\int F(x, y, x', y') dt = \int f(x, y, y') dx.$$

Tedy integrály $\int F(x, y, x', y') dt$ při speciální volbě parametru $t = x$ přejdou v integrály tvaru $\int f(x, y, y') dx$, které jsme studovali v předcházejících kapitolách, a obráceně, zavedeme-li do integrálů $\int f(x, y, y') dx$ parametrické vyjádření křivky, dojdeme k funkcionalům, pro něž je splněna podmínka (3).

V mnoha úlohách se volí za parametr na křivce γ délka s (oblouk počítaný od počátečního bodu křivky do daného jejího bodu). V tomto případě je

$$x' = \frac{dx}{ds} = \cos\Theta, \quad y' = \frac{dy}{ds} = \sin\Theta,$$

kde Θ je úhel, který svírá tečna ke křivce γ s osou Ox .

Máme

$$\int_{\gamma} F(x, y, x', y') dt = \int_{\gamma} F(x, y, \cos\Theta, \sin\Theta) ds = \int_{\gamma} f(x, y, \Theta) ds,$$

kde je

$$f(x, y, \Theta) = F(x, y, \cos\Theta, \sin\Theta).$$

Důsledky podmínek homogenity. Jelikož F je homogenní funkce rozměru jedna vzhledem k x' a y' , plyne z Eulerovy věty o homogenních funkcích

$$F = x'F_{x'} + y'F_{y'}. \quad (4)$$

Diferencujeme-li (4) podle x' a y' , dostaneme po zjednodušení

$$\left. \begin{aligned} x'F_{x'x'} + y'F_{x'y'} &= 0, \\ x'F_{x'y'} + y'F_{y'y'} &= 0. \end{aligned} \right\} \quad (5)$$

Z (5) plyne

$$\frac{F_{x'x'}}{y'^2} = -\frac{F_{x'y'}}{x'y'} = \frac{F_{y'y'}}{x'^2} = F_1, \quad (6)$$

kde $F_1 = F_1(x, y, x', y')$ je kladně homogenní funkce rozměru -3 vzhledem k x', y' . Vskutku, při diferencování podle x', y' se rozměr homogenní funkce po každé sníží o jednotku; proto $F_{x'}$, $F_{y'}$ jsou homogenní funkce rozměru nula; $F_{x'x'}$, $F_{x'y'}$, $F_{y'y'}$ mají rozměr -1 .

Protože F_1 se dostane z funkcí rozměru — 1 jejich dělením homogenními výrazy rozměru 2, je F_1 kladně homogenní funkce rozměru — 3.

Diferencování (4) podle x a y nám dá

$$\left. \begin{aligned} F_x &= x' F_{xx'} + y' F_{xy'} \\ F_y &= x' F_{yx'} + y' F_{yy'} \end{aligned} \right\} \quad (7)$$

§ 24. Extrémy funkcí čáry.

Okolí křivek. Splňuje-li F podmínku homogenity, pak je $\int F dt$ funkce čáry, protože závisí jenom na integrační křivce, avšak nezávisí na volbě jejího parametrického vyjádření. Je přirozené, že rozšiřujeme shora rozvinutou theorii extrémů funkcí čáry

$$\int f(x, y, y') dx$$

na naše nové funkce čáry.

Řekneme: křivky patří do třídy C_1 , jsou-li dány v parametrickém vyjádření rovnicemi $x = x(t)$, $y = y(t)$, kde $x(t)$ a $y(t)$ jsou funkce třídy C_1 . Předpokládáme také, že $x'(t)$ a $y'(t)$ nejsou současně rovny nule ($x'^2 + y'^2 > 0$), takže v každém bodě křivky je definována tečna, která svírá s osou x úhel $\varphi = \operatorname{arctg} \frac{y'(t)}{x'(t)}$ (je-li $x'(t) = 0$, $\varphi = \frac{1}{2}\pi$).

Úhel φ závisí spojitě na t . Říkáme: křivka má spojitě se měnící tečnu.

Definujeme především pojem ε -okolí křivky třídy C_1 .

Řekneme, že křivka γ_1 leží v ε -vzdálenosti nultého řádu od křivky γ , lze-li mezi všemi body γ a γ_1 ustanovit vzájemně jednoznačnou a vzájemně spojitou korespondenci tak, aby vzdálenost mezi body sobě odpovídajícími nepřevyšovala ε . Řekneme (analogicky), že křivka γ_1 leží v ε -okolí prvního řádu křivky γ , lze-li mezi všemi body γ a γ_1 ustanovit vzájemně jednoznačnou a vzájemně spojitou korespondenci tak, aby:

- 1) vzdálenost mezi body sobě odpovídajícími nepřevýšila číslo ε ,
- 2) úhel mezi tečnami (menší než $\frac{1}{2}\pi$) ke křivce γ a γ_1 , vedenými v bodech sobě odpovídajících, nebyl větší než ε .

Odvození nutných podmínek. Na základě pojmu ε -okolí můžeme automaticky rozšířit základní pojmy kapitoly II: absolutní extrém, relativní extrém, slabý a silný extrém, na funkce čáry

$$J = \int F(x, y, x', y') dt$$

vyšetřované v této kapitole.

Začneme jako obvykle odvozením nutných podmínek, jimž musí vyhovovat křivka realisující extrém. Při tom ihned vezmeme za třídu přípustných čar všechny křivky třídy C_1 , spojující body dvou daných křivek.

Budiž dána třída $\{\gamma\}$ přípustných čar se spojitě se měnícími tečnami, jejichž koncové body leží na daných křivkách Γ_1 a Γ_2 , definovaných rovnicemi

$$\varphi(x, y) = 0, \quad \psi(x, y) = 0.$$

Na křivkách třídy $\{\gamma\}$ je definován funkcionál

$$J(\gamma) = \int_{\gamma} F(x, y, x', y') dt = \int_{\gamma} F(x, y, dx, dy), \quad (8)$$

kde F je spojitá funkce, která má spojitě parciální derivace prvních dvou řádů podle argumentů x, y, x', y' ; mimo to je F kladně homogenní funkce rozměru jedna vzhledem k x', y' .

Věta 1. *Jestliže křivka γ , definovaná v parametrickém tvaru rovnicemi*

$$x = x(t), \quad y = y(t),$$

realisuje extrém funkcionálu $J(\gamma)$, pak:

1) $x(t)$ a $y(t)$ vyhovují Eulerovým rovnicím

$$\left. \begin{aligned} F_x - \frac{d}{dt} F_{x'} &= 0, \\ F_y - \frac{d}{dt} F_{y'} &= 0; \end{aligned} \right\} \quad (9)$$

2) v koncových bodech křivky γ jsou splněny vztahy

$$\left. \begin{aligned} \frac{F_{x'}}{\varphi_x} &= \frac{F_{y'}}{\varphi_y} \quad (\text{v koncovém bodě ležícím na křivce } \Gamma_1), \\ \frac{F_{x'}}{\psi_x} &= \frac{F_{y'}}{\psi_y} \quad (\text{v koncovém bodě ležícím na křivce } \Gamma_2). \end{aligned} \right\} \quad (10)$$

Jestliže jedna z křivek Γ_1 nebo Γ_2 nebo obě se redukuje na bod (koncový bod je pevný), zamění se příslušná podmínka (10) požadavkem, aby křivka γ procházela tímto bodem. Vztahy (10) se nazývají podmínkami *transversality*.

Křivka γ :

$$x = x(t), \quad y = y(t),$$

kde $x(t)$ a $y(t)$ vyhovují rovnicím Eulerovým, se nazývá extrémálou pro funkcionál $J(\gamma)$. Naši větu lze formulovat také takto:

K tomu, aby křivka γ vedla k extrému integrálu $J(\gamma)$, je nutné, aby γ byla extrémálou a aby ve volných koncových bodech splňovala podmínky transversality.

K důkazu vyšetřujeme náš funkcionál jako funkci prostorové křivky

$$x = x(t), \quad y = y(t)$$

v prostoru (t, x, y) a použijme výsledků kap. III a IV.

Nechť γ :

$$x = x(t), \quad y = y(t)$$

je libovolná rovinná křivka třídy C_1 v rovině xOy , spojující bod křivky Γ_1 s bodem křivky Γ_2 . Označme Q , Φ a Ψ válcové plochy, ležící v prostoru (t, x, y) , které jsou vytvořeny paprsky rovnoběžnými s osou Ot a jež protínají rovinu xOy v křivkách γ resp. Γ_1 resp. Γ_2 . Označme γ_1 prostorovou křivku (prostoru (t, x, y)) definovanou rovnicemi:

$$x = x(t), \quad y = y(t).$$

Křivka γ_1 leží zřejmě na ploše Q a spojuje body ploch Φ a Ψ ; průmět γ_1 na rovinu (x, y) je křivka γ .

Všem možným parametrickým vyjádřením rovinné křivky γ budou odpovídat v prostoru (t, x, y) všechny možné křivky γ_1 , ležící na válci Q a spojující body válců Φ a Ψ . Jelikož funkcionál $J(\gamma)$ závisí jenom na tvaru křivky γ a nezávisí na jejím parametrickém vyjádření, bude funkcionál prostorové křivky

$$J_1(\gamma_1) = \int_{\gamma_1} F(x, y, x', y') dt$$

záviset jenom na tvaru válce Q . Z toho plyne, že vede-li křivka γ k extrému funkcionálu $J(\gamma)$ na třídě C_1 rovinných čar, spojujících

libovolný bod křivky Γ_1 s libovolným bodem křivky Γ_2 , pak prostorová křivka γ_1 realisuje extrém funkcionálu $J_1(\gamma_1)$ mezi všemi prostorovými křivkami

$$x = x(t), \quad y = y(t)$$

třídy C_1 , spojujícími libovolný bod válcové plochy Φ s libovolným bodem válcové plochy Ψ .

Na základě theorie extrémů pro prostorové čáry máme podél extrémální čáry

$$\left. \begin{aligned} F_x - \frac{d}{dt} F_{x'} &= 0, \\ F_y - \frac{d}{dt} F_{y'} &= 0, \end{aligned} \right\} \quad (11)$$

a v koncových bodech platí podmínky transversality

$$(F - x'F_{x'} - y'F_{y'}) dt + F_{x'} dx + F_{y'} dy = 0, \quad (12)$$

kde dt , dx , dy jsou přírůstky souřadnic pro přípustný posun konce křivky γ_1 .

Z podmínek homogenity (rovnosti (4)) dostaneme

$$F - x'F_{x'} - y'F_{y'} = 0,$$

a podmínka (12) nabude tvaru

$$F_{x'} \delta x + F_{y'} \delta y = 0.^3) \quad (13)$$

Pro koncový bod, ležící na křivce Γ_1 , přírůstky δx a δy jsou ve vztahu

$$\varphi_x \delta x + \varphi_y \delta y = 0. \quad (14)$$

Z (13) a (14) plyne

$$\frac{F_{x'}}{\varphi_x} = \frac{F_{y'}}{\varphi_y}. \quad (15)$$

Analogicky pro koncový bod, ležící na křivce Γ_2 :

$$\psi_x \delta x + \psi_y \delta y = 0,$$

³⁾ Podmínku (13) lze obdržet z podmínky (12) bez použití podmínky homogenity.

Zvolíme parametr t pro přípustné křivky tak, že počátečním bodům všech těchto křivek odpovídá jedna a táž hodnota t_0 tohoto parametru, a koncovým bodům těchto křivek jedna a táž hodnota t_1 .

Potom v (12) budeme mít $dt = 0$, což vede k podmínce (13).

z čehož

$$\frac{F_{x'}}{\psi_x} = \frac{F_{y'}}{\psi_y}. \quad (15')$$

Tím je naše věta úplně dokázána.

Weierstrassův tvar Eulerových rovnic. Snadno nahlédneme, že rovnice (11) jsou nezávislé. Máme-li totiž pro prostorovou křivku γ_1 :

$$x = x(t), \quad y = y(t)$$

$\delta J_1(\gamma_1) \equiv 0$, pak pro každou křivku $\bar{\gamma}_1$:

$$x = x[f(t)], \quad y = y[f(t)]$$

rovněž máme $\delta J_1(\bar{\gamma}_1) \equiv 0$, kde $f(t)$ má kladnou derivaci. Je-li tudíž křivka

$$x = x(t), \quad y = y(t)$$

integrálem systému (11), pak křivka

$$x = x[f(t)], \quad y = y[f(t)]$$

pro libovolnou funkci $f(t)$ bude rovněž integrálem systému (11). Z toho soudíme, že jednu z funkcí $x(t)$, $y(t)$ lze udát libovolně a na jejím podkladě lze najít druhou funkci integrací kterékoli z rovnic systému (11). Analyticky tato okolnost vyplývá z toho, že obě rovnice (11) jsou důsledky jediné rovnice.

Ze vzorců (6) a (7) předcházejícího paragrafu plyne

$$\begin{aligned} F_x - \frac{d}{dt} F_{x'} &= (x' F_{xx'} + y' F_{xy'}) - (x' F_{xx'} + y' F_{yx'} + x'' F_{x'x'} + y'' F_{x'y'}) = \\ &= y' [F_{xy'} - F_{x'y} - F_1(x'y'' - x''y')]. \end{aligned} \quad (16)$$

Analogicky

$$F_y - \frac{d}{dt} F_{y'} = -x' [F_{xy'} - F_{x'y} - F_1(x'y'' - x''y')]. \quad (16')$$

Ježto obě derivace x' , y' nemohou být současně rovny nule, jsou rovnice (14) ekvivalentní jediné rovnici

$$F_{xy'} - F_{x'y} - F_1(x'y'' - x''y') = 0. \quad (17)$$

To je tak zvaný *Weierstrassův tvar Eulerových rovnic*.

Weierstrassův tvar Eulerových rovnic zapisujeme rovněž v tomto tvaru:

$$\frac{1}{r} = \frac{F'_{xy'} - F_{yx'}}{F_1(x'^2 + y'^2)^{\frac{3}{2}}}, \quad (17')$$

kde r je poloměr křivosti extremály.

Příklad. Budiž $F = A(x, y)\sqrt{x'^2 + y'^2}$, t. j. $J = \int_a^b A(x, y) ds$. Máme:

$$F_{xy'} = A_x \frac{x'}{\sqrt{x'^2 + y'^2}} = A_x \cos \alpha$$

(kde α je úhel, který svírá tečna k extremále s osou Ox),

$$F_{yx'} = A_y \frac{x'}{\sqrt{x'^2 + y'^2}} = A_y \sin \alpha, \quad F_1 = -\frac{AF'_{y'x'}}{x'y'} = -\frac{A}{(x'^2 + y'^2)^{\frac{3}{2}}},$$

z čehož

$$\frac{1}{r} = -\frac{1}{A} (A_y \cos \alpha - A_x \sin \alpha).$$

Je-li φ úhel, který svírá normála plochy $A(x, y) = \text{const}$ s osou Ox , pak

$$A_x = \frac{\partial A}{\partial n} \cos \varphi, \quad A_y = \frac{\partial A}{\partial n} \sin \varphi \text{ a dostaneme}$$

$$\frac{1}{r} = \frac{1}{A} \frac{\partial A}{\partial n} \sin(\alpha - \varphi) = \left(\frac{\partial}{\partial n} \lg A \right) \sin(\alpha - \varphi).$$

Pro světelný paprsek je podle Fermatova principu integrál $\int \frac{ds}{v(x, y)}$ minimální, takže jeho rovnice má tvar:

$$\frac{1}{r} = \left(\frac{\partial}{\partial n} \lg v \right) \sin(\varphi - \alpha).$$

Pro integrál účinku $\int v ds = \int v(x, y) \sqrt{1 + y'^2} dx$ z (11) máme:

$$v_x - \frac{d}{dt} (v \cos \alpha) = 0, \quad v_y - \frac{d}{dt} (v \sin \alpha) = 0$$

neboli

$$\text{grad} v = \frac{d}{dt} \bar{v},$$

kde \bar{v} je vektor rychlosti. Obdrželi jsme důkaz vlastnosti zrychlení pohybu bodu v rovinném potenciálovém poli, kterou jsme uvedli na str. 25.

Invariance Weierstrassovy formy rovnice. Upozorníme teď na jednu důležitou vlastnost rovnice (17'): *Weierstrassova forma Eulerových rovnic zůstává invariantní vzhledem k transformaci parametru.*

Křivost $\frac{1}{r}$ křivky totiž nezávisí na jejím parametrickém tvaru. Funkce $F_{xy'}$, $F_{yx'}$ a jejich rozdíl jsou funkce kladně homogenní rozměru nula vzhledem k x' , y' a funkce F_1 je homogenní rozměru -3 a $(x'^2 + y'^2)^{\frac{3}{2}}$ homogenní rozměru $+3$ vzhledem k x' , y' . Pravá strana rovnice (17') je tudíž funkce kladně homogenní rozměru nula vzhledem k x' , y' , t. j. nemění se násobením argumentů x' , y' kladnými čísly. Avšak přechod od parametru t k parametru τ znamená násobit x' a y' výrazem $\frac{dt}{d\tau}$, který považujeme za kladný.

Legendreova podmínka. Vzpomeneme nyní výsledků § 13. Nutnou podmínkou minima funkcionálu J je nezápornost druhé variace. Tato podmínka vyžaduje, aby v určitém případě byla kvadratická forma (viz str. 79)

$$A = F_{x'x'}\delta x'^2 + 2F_{x'y'}\delta x'\delta y' + F_{y'y'}\delta y'^2$$

nezáporná. Z formule (6) plyne

$$A = F_1(y'\delta x' - x'\delta y')^2.$$

Podmínky $A \geq 0$ vedou k podmínce $F_1 \geq 0$.

Z toho plyne

Věta 2 (obdoba Legendreovy podmínky). *Nutnou podmínkou minima je splnění požadavku $F_1 \geq 0$.*

§ 25. Zobecnění a aplikace.

Isoperimetrická úloha. Použijeme-li výsledků kap. V, můžeme snadno dostat základní nutné podmínky pro isoperimetrickou úlohu v parametrickém tvaru. Hledejme mezi čarami γ :

$$x = x(t), \quad y = y(t)$$

třídy C_1 , spojujícími dva dané body A a B a vyhovujícími podmínce

$$K(\gamma) = \int_{\gamma} G(x, y, x', y') dt = l = \text{const},$$

takovou čáru, podél níž integrál

$$J(\gamma) = \int_{\gamma} F(x, y, x', y') dt$$

nabývá extrémní hodnoty. Přitom jako dříve předpokládáme, že funkce F a G splňují podmínky homogenity a diferencovatelnosti.

Věta 3. *Dává-li křivka γ hledaný extrém, pak existuje takové konstantní číslo λ , že γ je extrémálou pro funkcional*

$$J_1(\gamma) = \int_{\gamma} (F + \lambda G) dt.$$

Příklad. Mezi všemi zavřenými křivkami, omezujícími rovinný obor daného obsahu, najít tu, jejíž délka je minimální.

Zavřenou křivkou rozumíme čáru, jejíž počáteční bod je totožný s jejím bodem koncovým. Nechť tedy jsou rovnice

$$\left. \begin{aligned} x &= x(t) \quad [x(t_0) = x(t_1)], \\ y &= y(t) \quad [y(t_0) = y(t_1)], \end{aligned} \right\} t_0 \leq t \leq t_1$$

rovnícemi libovolné zavřené čáry. Hledejme extrém integrálu

$$\int (x'^2 + y'^2)^{\frac{1}{2}} dt$$

za podmínky

$$\int (xy' - yx') dt = C.$$

Označíme-li znakem F veličinu

$$F = (x'^2 + y'^2)^{\frac{1}{2}} + \lambda(xy' - x'y),$$

najdeme

$$\frac{1}{2} (F_{x'y'} - F_{y'x'}) = \lambda, \quad F_1 = \frac{F_{x'y'}}{x'y'} = (x'^2 + y'^2)^{\frac{1}{2}}.$$

Pro křivku dávající extrém plyne z podmínky (17') předcházejícího paragrafu

$$\frac{1}{r} = 2\lambda.$$

Křivost je podél naší zavřené křivky konstantní. To znamená, že je to kružnice.

Případ n nezávisle proměnných. Vyšetříme integrál

$$\int F(x_1, x_2, \dots, x_n; x'_1, x'_2, \dots, x'_n) dt$$

podél některé křivky

$$x_i = x_i(t) \quad (i = 1, 2, \dots, n),$$

v němž F je kladně homogenní funkce rozměru jedna vzhledem ke všem x'_i . Za těchto podmínek závisí náš integrál jenom na integrační cestě, ale nezávisí na jejím parametrickém vyjádření.

Provedeme-li úvahy analogické předcházejícím, dostaneme základní nutné podmínky pro extrém tohoto integrálu ve tvaru

$$F_{x_i} - \frac{d}{dt} F_{x'_i} = 0 \quad (i = 1, 2, \dots, n). \quad (18)$$

V rozvedeném tvaru rovnice (18) bude

$$F_{x_i} - \sum_j x'_j F_{x'_i x_j} - \sum_j x''_j F_{x'_i x'_j} = 0. \quad (19)$$

n rovnic soustavy (18) nebo (19) je nezávislých. Jsou ve vztahu

$$\sum_{i=1}^n x'_i \left[F_{x_i} - \frac{d}{dt} F_{x'_i} \right] = \sum_i x'_i F_{x_i} - \sum_{i,j} x'_i x'_j F_{x'_i x_j} - \sum_{i,j} x'_i x''_j F_{x'_i x'_j} \equiv 0. \quad (20)$$

Tato identita je důsledkem podmínek homogenity. Z Eulerovy rovnice totiž dostaneme

$$F = \sum_i x'_i F_{x'_i}. \quad (21)$$

Derivujeme-li (21) podle x_j a x'_j , nalezneme:

$$F_{x_j'} = \sum_i x'_i F_{x'_i x_j}, \quad (22)$$

$$F_{x_j} = \sum_i x'_i F_{x'_i x'_j} + F_{x_j'}, \quad \text{t. j.} \quad \sum_i x'_i F_{x'_i x'_j} = 0. \quad (23)$$

Substitucí (22) a (23) do pravé strany (20) je tato identita dokázána.

Geodetické čáry. Budiž na n -rozměrné Riemannově varietě délka oblouku definována integrálem

$$\int ds,$$

kde

$$ds^2 = \sum_{i,k} a_{ik} dx_i dx_k. \quad (4)$$

⁴⁾ Zde jsou a_{ik} spojitě diferencovatelné funkce argumentů x_1, \dots, x_n . Mimo to předpokládáme o formě ds^2 , že je pozitivně definitní.

Čáry, podél nichž $\delta f ds = 0$, se nazývají geodetickými.

Ježto

$$f ds = \int \sqrt{\sum_{i,k} a_{ik} \frac{dx_i}{dt} \frac{dx_k}{dt}} dt,$$

kde t je parametr, určí se geodetické čáry z rovnice

$$\frac{1}{2} \sum_{i,k} \frac{1}{\sqrt{g}} \frac{\partial a_{ik}}{\partial x_j} \frac{dx_i}{dt} \frac{dx_k}{dt} - \frac{d}{dt} \sum_i \frac{a_{ij}}{\sqrt{g}} \frac{dx_i}{dt} = 0, \quad (24)$$

kde je pro stručnost položeno

$$g = \sum_{i,k} a_{ik} \frac{dx_i}{dt} \frac{dx_k}{dt}.$$

Je-li parametrem délka oblouku s , pak je $g = 1$ a rovnice (24) přejde v

$$\frac{1}{2} \sum_{i,k} \frac{\partial a_{ik}}{\partial x_j} \frac{dx_i}{ds} \frac{dx_k}{ds} = \frac{d}{ds} \sum_i a_{ij} \frac{dx_i}{ds},$$

neboli

$$\frac{1}{2} \sum_{i,k} \frac{\partial a_{ik}}{\partial x_j} \frac{dx_i}{ds} \frac{dx_k}{ds} = \sum_{i,k} \frac{\partial a_{ij}}{\partial x_k} \frac{\partial x_i}{ds} \frac{dx_k}{ds} + \sum_i a_{ij} \frac{d^2 x_i}{ds^2}. \quad (25)$$

Uvedeme rovnice (25) na přehlednější tvar tím, že je rozřešíme vzhledem k $\frac{d^2 x_i}{ds^2}$. Jelikož při dvojité sumaci podle i a k je

$$\sum_{i,k} \frac{\partial a_{ij}}{\partial x_k} \frac{dx_i}{ds} \frac{dx_k}{ds} = \sum_{i,k} \frac{\partial a_{kj}}{\partial x_i} \frac{dx_i}{ds} \frac{dx_k}{ds},$$

je součet

$$\sum_{i,k} \frac{\partial a_{ij}}{\partial x_k} \frac{dx_i}{ds} \frac{dx_k}{ds} = \frac{1}{2} \sum_{i,k} \frac{\partial a_{ij}}{\partial x_k} \frac{dx_i}{ds} \frac{dx_k}{ds} + \frac{1}{2} \sum_{i,k} \frac{\partial a_{kj}}{\partial x_i} \frac{dx_i}{ds} \frac{dx_k}{ds},$$

a můžeme tedy napsat rovnice (25) v tomto tvaru:

$$\sum_i a_{ij} \frac{d^2 x_i}{ds^2} + \frac{1}{2} \sum_{i,k} \left(\frac{\partial a_{ij}}{\partial x_k} + \frac{\partial a_{kj}}{\partial x_i} - \frac{\partial a_{ik}}{\partial x_j} \right) \frac{dx_i}{ds} \frac{dx_k}{ds} = 0. \quad (26)$$

Jsou-li a^{hj} elementy determinantu inverzního k determinantu $|a_{ij}|$, je, jak známo,

$$\sum_i a^{hj} a_{ij} = \begin{cases} 0 & \text{pro } h \neq i, \\ 1 & \text{pro } h = i. \end{cases} \quad (27)$$

Násobíme-li rovnosti (26) elementy a^{hj} a sečteme-li je (podle j), dostaneme

$$\sum_j \sum_i a^{hj} a_{ij} \frac{d^2 x_i}{ds^2} + \frac{1}{2} \sum_j a^{hj} \sum_{i,k} \left(\frac{\partial a_{ij}}{\partial x_k} + \frac{\partial a_{kj}}{\partial x_i} - \frac{\partial a_{ik}}{\partial x_j} \right) \frac{dx_i}{ds} \frac{dx_k}{ds} = 0.$$

Z toho dostaneme, změníme-li v prvním sčítanci pořádek sumace a použijeme-li (27),

$$\frac{d^2x_h}{ds^2} + \frac{1}{2} \sum_j a^{hj} \sum_{i,k} \left(\frac{\partial a_{ij}}{\partial x_k} + \frac{\partial a_{kj}}{\partial x_i} - \frac{\partial a_{ik}}{\partial x_j} \right) \frac{dx_i}{ds} \frac{dx_k}{ds} = 0.$$

Zavedeme-li označení

$$T_{ik}^j = \frac{\partial a_{ij}}{\partial x_k} + \frac{\partial a_{kj}}{\partial x_i} - \frac{\partial a_{ik}}{\partial x_j},$$

obdržíme tento konečný tvar rovnic geodetické čáry

$$\frac{d^2x_h}{ds^2} + \frac{1}{2} \sum_{i,j,k} a^{hj} T_{ik}^j \frac{dx_i}{ds} \frac{dx_k}{ds} = 0.$$

Hamilton-Ostrogradského princip. Nechť je dán systém n hmotných bodů. Označíme x_i, y_i, z_i, m_i souřadnice resp. hmotu i -tého bodu. Nechť systém splňuje m vazebních podmínek

$$\varphi_i(x_1, y_1, z_1; \dots; x_n, y_n, z_n; t) = 0 \quad (i = 1, 2, \dots, m) \quad (28)$$

a nechť na tuto soustavu působí síly, předpokládající potenciál U závislý na souřadnicích a na čase t tak, že na i -tý bod působí síla o komponentách

$$X_i = \frac{\partial U}{\partial x_i}, \quad Y_i = \frac{\partial U}{\partial y_i}, \quad Z_i = \frac{\partial U}{\partial z_i}. \quad (29)$$

Dále budeme předpokládat, že systém se přemístí z jedné polohy, odpovídající časovému okamžiku t_0 , do jiné polohy, odpovídající časovému okamžiku t_1 , při čemž se toto přemístění děje v souhlase s vazbami.

Jinými slovy, souřadnice bodů soustavy x_i, y_i, z_i jsou funkcemi času t , vyhovujícími soustavě (28).

Budeme rozlišovat skutečný pohyb systému pod vlivem sil (29) od jiných možných pohybů v souhlase s vazbami.

Označíme-li T kinetickou energii systému

$$T = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n m_i (x_i'^2 + y_i'^2 + z_i'^2), \quad (30)$$

kde

$$x' = \frac{dx}{dt}, \quad y' = \frac{dy}{dt}, \quad z' = \frac{dz}{dt},$$

dospějeme k této větě, tvořící princip Hamilton-Ostrogradského pro dynamický systém s vazbami:

K tomu, aby pohyb

$$x_i = x_i(t), \quad y_i = y_i(t), \quad z_i = z_i(t) \quad (t_0 \leq t \leq t_1) \quad (31)$$

byl skutečným pohybem systému pod vlivem sil (29), je nutné a stačí, aby pro křivky (31) platila rovnost

$$\delta \int_{t_0}^{t_1} (T + U) dt = 0 \quad (32)$$

za podmínky, že za třídu přípustných čar (možných pohybů) vezmeme čáry třídy C_1 , spojující dva pevné body $(t_0, x_1^{(0)}, \dots, z_n^{(0)})$, $(t_1, x_1^{(1)}, \dots, z_n^{(1)})$ a náležející varietě (28).

Je totiž podle theorie podmíněného extrému rovnice (32) ekvivalentní této soustavě diferenciálních rovnic:

$$\begin{aligned} F_{x_i} - \frac{d}{dt} F_{x_i'} &= 0, \quad F_{v_i} - \frac{d}{dt} F_{v_i'} = 0, \\ F_{z_i} - \frac{d}{dt} F_{z_i'} &= 0 \quad (i = 1, 2, \dots, n), \end{aligned} \quad (33)$$

kde

$$F = T + U + \sum \lambda_i(t) \varphi_i \quad (34)$$

a $\lambda_i(t)$ jsou funkce proměnné t . Dosadíme-li do rovnic (33) místo F jeho vyjádření z (34), dostaneme známou soustavu diferenciálních rovnic Lagrangeových, definujících pohyb systému s vazbami. Bylo by možno obráceně přijmouti za východisko princip Hamilton-Ostrogradského a z něho pak odvoditi Lagrangeovy rovnice pomocí neurčitých součinitelů $\lambda(x)$.

Je-li poloha soustavy určena ν nezávislými Lagrangeovými parametry q_1, q_2, \dots, q_ν ($\nu = 3n - m$), pak potenciál U a kinetická energie T přejdou ve funkce parametrů q_i , jejich derivací q_i' a času t :

$$T = T_1(q_1, \dots, q_\nu, q_1', \dots, q_\nu', t) = \frac{1}{2} \sum_{i,j} a_{ij} q_i' q_j'$$

$$U = U_1(q_1, q_2, \dots, q_\nu, t).$$

Rovnice (32) nabude tvaru

$$\delta \int_{t_0}^{t_1} (T_1 + U_1) dt = 0, \quad (35)$$

při čemž za třídu přípustných čar jsou vzaty čáry

$$q_i = q_i(t) \quad (i = 1, 2, \dots, \nu)$$

třídy C_1 , spojující dva dané body

$$(t_0, q_1^{(0)}, \dots, q_\nu^{(0)}) \text{ a } (t_1, q_1^{(1)}, \dots, q_\nu^{(1)}),$$

kdežto rovnice pohybu systému budou

$$\frac{\partial}{\partial q_i} (T_1 + U_1) - \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial}{\partial q_i'} T_1 \right) = 0. \quad (36)$$

Princip nejmenší akce ve tvaru Lagrangeově a Jacobiově. Předpokládejme nyní, že ani v rovnicích vazeb ani ve vyjádření potenciálu U čas t není explicitně obsažen. V takovém případě nebude výraz za integračním znaméním v (35) obsahovat explicitně nezávisle proměnnou t ; rovnice (36) umožňují provést první integraci (viz str. 78)

$$T_1 + U_1 - \sum q'_i \left(\frac{\partial}{\partial q'_i} T_1 \right) = -C = \text{const}, \quad (37)$$

avšak, ježto mimo to je T_1 homogenní kvadratická forma vzhledem k q'_i , je

$$\sum q'_i \left(\frac{\partial}{\partial q'_i} T_1 \right) = 2T_1,$$

a tedy nabude rovnice (37) tvaru

$$H = -U_1 + T_1 = C = \text{const},$$

t. j. za shora uvedených předpokladů zůstává celková energie systému po dobu každého skutečného pohybu systému konstantní.

Dosadíme-li do (35) místo U_1 jeho vyjádření

$$U_1 = T_1 - C$$

a vezmeme-li za třídu přípustných čar

$$q_i = q_i(t), \quad q_i(t_0) = q_i^{(0)}, \quad q_i(t_1) = q_i^{(1)}$$

čáry, pro něž celková energie H zůstává konstantní, zjistíme, že (35) je ekvivalentní podmínce

$$\delta \int_{t_0}^{t_1} T_1 dt = 0, \quad (35')$$

což je Lagrangeův tvar principu nejmenší akce.

Použijeme-li znovu vztahu (37), dostaneme

$$T_1 = \sqrt{C + U_1} \sqrt{T_1},$$

a rovnici (35') lze přepsati takto:

$$\delta \int_{t_0}^{t_1} \sqrt{2U + h} \sqrt{\sum_{i,j} a_{ij} q'_i q'_j} dt = 0,$$

kde h je konstantní. Integrál

$$J = \int_{t_0}^{t_1} \sqrt{2U + h} \sqrt{\sum_{i,j} a_{ij} q'_i q'_j} dt$$

se nazývá integrálem účinku (akce). Vezmeme nyní místo prostoru t, q_1, \dots, q_r pouze prostor parametrů q_1, q_2, \dots, q_r a budeme v tomto prostoru studovat

křivky (38), kde t je parametr. Ježto integrovaný výraz v J je homogenní funkce rozměru jedna vzhledem k q'_i , závisí hodnota J jenom na tvaru čáry (38) v našem prostoru a nezávisí na jejím parametrickém vyjádření (nezávisí na tom, podle jakého zákona se děje pohyb na této čáře). Z toho podle (35) dospějeme k větě, jež je principem nejmenší akce v Jacobiově tvaru.